

om undervejs, især om, hvor stor rækkevidden af dette lovforslag er.

Offentlighed er grundlæggende i både retsplejen og forvaltningen i et demokratisk retssamfund, og offentligheden i retsplejen har flere formål. Det ene er at sikre, at mennesker ikke bliver undergivet hemmelig retspleje, og hvad deraf følger, og at man ikke fuser; så der sker noget, der ikke burde være sket. Hemmelig retspleje er en virkelig ubehagelighed, som man selvfølgelig kan undgå ved at have en vidtgående offentlighed.

Når jeg bruger ordet vidtgående, er det jo, fordi vi alle ved, at der er nogle begrænsninger i offentligheden, fordi der også er nogle hensyn, der skal varetages over for de mennesker, som er involveret i retssagerne. Når vi taler om straffesager, kan det være såvel dem, der er under anklage, som de mennesker, der er forurettede eller forulempede i forbindelse med den sag, der er til behandling. Her er der et dobbelt hensyn at tage.

Kl. 10.25

Endelig er der det hensyn at tage, at vi generelt har brug for, at der er indsigt i, hvordan domstolene arbejder, og indsigt i, hvordan dommene omsættes til virkelighed. Det er af betydning, for at befolkningen generelt kan have en høj tillid til domstolenes arbejde, så domstolene ikke er et fjernt retsvæsen, men faktisk opleves som domstole for os alle. Derfor er offentlighed meget væsentlig, men området indeholder altså også nogle modhager.

Jeg vil gerne på Socialdemokratiets vegne give et overordnet positivt tilsagn – både med hensyn til behandlingen af aktindsigtsspørgsmålet og udvidelserne med hensyn til, hvordan domme og øvrige dokumenter kan videregives. Her vil jeg også gerne understrege, at vi mener, at spørgsmålet om anonymisering er meget velbehandlet og velbelyst og også velafbalanceret i både Retsplejerådets betænkning og i selve lovforslaget. Det er jo sådan, at offentlighed ikke er til for at skabe underholdning, men for at skabe viden, indsigt og tillid til retssystemet.

Vi vil gerne være med til diskussionerne om de yderligere teknologiske skridt, der kan tages, når det drejer sig om indsigt i videregivelse, søgning, nyttiggørelse af de forskellige domme og øvrige dokumenter, der ligger fra domstolene, så vi kan komme ind i et videre arbejde.

I forlængelse af den debat, der var efter Venstres ordførertale, vil jeg gerne sige, at jeg tror, at vi på dette tidspunkt har fundet et leje, hvor vi

kan overskue, hvad det er, vi bevæger os ind i, når det gælder muligheder for en teknologisk videregivelse. Der kan være videre skridt at tage, men det tror jeg vi skal vente med til næste omgang. Det gælder også spørgsmålet om videre overvejelser angående lyd-, billed- og referatbåndanvendelse i retssalene. Vi lavede nogle nye regler i 1999, og vi har brug for at vurdere reglerne og se på spørgsmålet om, hvordan mediernes opgave i den sammenhæng bliver tilgodeset på en måde, som er acceptabel og realiserbar for medierne.

Jeg vil gerne på Socialdemokratiets vegne sige meget klart, at vi finder, at det forbud mod fotografering ved retssalene, der lægges op til, kan vi stå ved. At gøre det kan være ganske uværdigt og antage karakter af folkedomstole. Til gengæld vil jeg gerne afslutningsvis sige, at vi har et problem – ikke nødvendigvis et, der ender med, at vi har en anden holdning, end det der lægges op til i forslaget, men i hvert fald en stærk tvivl om de lukkede døre ved parters oplæg til dommere i civile retssager. Her er vi stærkt i tvivl, og vi vil også benytte lejligheden til at se på den udvikling, der i øvrigt er med dørlukninger og navneforbud i forbindelse med domsforhandlinger. Vi har en fornemmelse af, at det faktisk er i vækst, og det mener vi ikke er acceptabelt.

Men generelt en positiv holdning, også til nogle af de lidt vanskeligere emner i forbindelse med offentlighed.

Per Dalggaard (DF):

Lovforslag nr. L 23 er et forslag, der giver borgerne større aktindsigt i civile sager og straffesager, såfremt de anmoder herom, og grundlaget for lovforslaget er bl.a. Retsplejerådets betænkning 1427. Hensigten med L 23 er således en modernisering af retsplejeloven.

Et ønske om større åbenhed i alle sider af det offentlige administrering af samfundslivet afspejles i lovforslaget, og det skulle efter regeringens opfattelse i sig selv give en større tillid til retsvæsenet. Det synspunkt kan Dansk Folkeparti tilslutte sig.

Enhver vil som udgangspunkt have ret til at få udleveret en kopi af domme og kendelser i både civile sager og straffesager. Dog må sagen ikke være ældre end 1 år, og hvorfor nu det? Hvorfor ikke 1½ eller 2 år? Er 1 år ikke lige lovlig lidt? Det synes jeg vi skal drøfte under udvalgsarbejdet.